

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

III. Brevia injuriosa in Parisiensem Theologiæ Facultatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

quacumque ratione tolleretur, etiam con- Sæc. XVIII.
gregato rursus, si id necessarium esset, A. C. 1719.
generali Concilio.

III.

*Brevia injuriosa in Parisiensem Theo-
logiæ Facultatem.*

Effet nobis justissima ratio conque-
rendi graviter de duobus illis Brevi-
bus SS. P. Clementis XI. datis diebus
18. & 20. Novembris Anno 1716. &
suppressis Decreto supremæ Senatus Pa-
risiensis Curix die 16. Decembris ejus-
dem anni: quibus non solum suspen-
duntur privilegia Facultatis Theologiæ
Parisiensis, sed sacri illius Ordinis Theo-
logorum fama acerbissimis contumeliis
laceratur. Ibi Doctores nostri exhi-
bentur ut *homines reprobis, inquieti, tur-
bulenti; ut filii delirantes, filii desertores;
ut pravvaricatores, qui nulla conscientia
commissi sceleris aut saltem verecundia ad
se redeunt; ut degeneres Facultatis Theo-
logiæ Parisiensis alumni, immemores sui
Doctoratus, turpiter a debito officio & a
vestigii Majorum aberrantes; qui suæ con-
ditionis obliti, levantes se super se conatu
nesario, majorem forsitan sed certe minime
saniorum sui Cætus partem constituentes,
numero duntaxat & arrogancia invalescen-
tes, intolerabili procacitate animos lauda-*
Hist. Eccles. Tom. LXX. L ciam-

Sæc. XVIII *ciamque sumpserunt, & eo impudentie pro-*
A. C. 1719. *cesserunt, ut per temeritatem ultimis pœnis*
coercendam declaraverint, Decretum latum
die 5. Martii Anno 1714. a sacra Facul-
tate Parisiensi, quo Constitutio Unigeni-
tus summa cum reverentia & obsequio re-
cepta dicitur a prædicta Facultate, falsum
adulterinum, commentitium, atque ex ipsius
Facultatis Commentariis eradendum esse.
 Acerbe quidem tulimus tot probris
 tot convitiis immerentes affici Docto-
 res Theologos, qui singulari doctrina
 & pietate non solum Universitati, sed
 toti Ecclesiæ decori & tutamento sunt.
 Sed quoniam hæc injuria ad nos pri-
 vatim pertinet, & a communi Parente
 infertur, quem occultis perverborum
 hominum investigationibus deceptum
 & contra nos etiam ultimis pœnis se-
 vientem, vere tamen & ex animo, non
 decet obsequentes filios, colimus
 observamus, eam patienter ferendam
 & silentio obruendam esse duceremus
 nisi causa nostra cum totius Regni
 Ecclesiæ juribus conjuncta esset. Ne-
 que enim, ut sapienter observavit in
 suis Actis sacer Ordo Theologorum
 existimandum est posse Romanum Pon-
 tificem pro suo nutu Magistris nostris
 inauditis præsertim & indefensis, im-
 ne monitis quidem. privilegia a suis
 decessoribus concessa adimere. Facul-

*Acta Ap-
 lationum
 &c.*

tas quippe Theologiæ, ut & Universi-
tas Parisiensis, suam debet Regibus
nostris ac Regno originem. Sua illis
privilegia asserta fuere tum Regum
Christianissimorum diplomatibus, tum
consensu universæ Gallicanæ Nationis,
eademque munita summorum quoque
Senatum decretis, atque æquabili
usu & irrevocabili præscriptione robo-
rata. Quæ Romani Pontifices ipsis
concesserunt, ea Romanus Pontifex suo
solo arbitrio abrogare non potest, cum
Conciliorum Generalium statutis, Re-
gni legibus, usu antiquo ac perpetuo
firmata sint. Itaque ista decernendi ra-
tione in Regis Christianissimi subditos,
Ecclesiæ jura pariter ac Regni Liber-
tates apertissime violantur.

Sed quoniam ultro se dat occasio,
& Brevia de quibus nunc agitur eo nos
sponte deducunt, liceat paucis expen-
dere quæ apud Facultatem Theologiæ
in recipienda Constitutione contigerunt,
unde facile erit æquis rerum æstima-
toribus, quid sit de Constitutione ipsa
sentiendum, judicare. Constat apud
omnes (nec metus est, dum sic loqui-
mur, ne cadat in nos ulla jactantiæ su-
spicio) nullum esse in toto orbe Chri-
stiano Theologorum Ordinem Scripturæ
& Patrum studio, Ecclesiasticæ disci-
plinæ peritia, sacræ Antiquitatis
L 2 cogni-

Sæc. XVIII. cognitione, totius denique Religionis
 A. C. 1719. investigatione & scientia, Parisiensibus
Theologis clariorem. Si Constitutio
 præ se veritatis speciem ferebat, ut tan-
 toperè jactitant, si clare damnabat no-
 tos & manifestos errores, quid opu-
 fuit ad concilianda illi Theologorum
 Parisiensium suffragia tot adhibere mo-
 litiones & machinamenta, tot inten-
 tare minas ac terrores, iteratas Jus-
 nis Literas accersere, & ejusmodi de-
 liberationibus, quarum una moderata
 trix esse debet Religio, metuendam po-
 tentissimi Regis interponere majestatem?
 tem? At ne sic quidem illa potuit per-
 vim irrumpere sacrum illud Veritatis
 adytum & propugnaculum. Astutus
 fraude, mendacio opus fuit, ut furtim
 & quasi per cuniculos Constitutio
 Commentarios Sacræ Facultatis tam
 quam reverenter & obsequiose recepta
 subreperet. Et quia contra ejusmodi
 dolum ac mendacium reclamant sacri
 Theologiæ Doctores, ultimis poenis
 Romano Pontifice, veritatis scilicet
 status rerum ignaro, puniuntur. Nam
 cui unquam venire in mentem poterit
 si noscat Theologorum Parisiensium
 genium & indolem, Sacerdotes tam
 multos, quorum proprius character
 mirus animi candor, doli ignara simp-
 licitas, amor veri acerrimus, odium
 cujus

cujuslibet non solum mendacii, sed etiam versutiæ & simulationis, conspiratione facta universos per atrocem calumniam uni e suis fratribus ac collegis falsitatis & mendacii crimen ausu nefario intulisse; & in ea criminatione tribus abhinc annis ita constanter perseverare, ut ne unus quidem tantis sceleris, & tam detestandæ, si contra conscientia testimonium agerent, perfidia horrore percellatur? Constare igitur debet, si quid usquam est apud homines certum & evidens, fraude & artificio intrusam fuisse Sacrae Facultatis Commentariis acceptationem Constitutionis *Unigenitus*. Non his certe armis, non his artibus uti solet simplex & ingenua Veritas.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

M. Carolus
le Rouge
Docteur
Theologus,
tunc Syndicus
Sacrae
Facultatis.

IV.

Pontificiæ Literæ, quibus a Communione Ecclesiæ Romanæ separantur Appellantes.

At nec Pontificia caritas tales Literas edit, quales recens sub nomine SS. DD. N. Clementis XI. in lucem Romæ prodierunt 8. Septembris proxime elapsi, adversus Illustrissimos Antistites, quibus nihil aliud objici potest quam quod ad Romanum Pontificem suas querelas & plenas obsequii ac reverentiæ